

REZUMATUL CARACTERISTICILOR PRODUSULUI

1. DENUMIREA COMERCIALĂ A MEDICAMENTULUI

ABIRATERONĂ RICHTER 500 mg comprimate filmate

2. COMPOZIȚIA CALITATIVĂ ȘI CANTITATIVĂ

Fiecare comprimat filmat conține acetat de abirateronă 500 mg.

Excipienți cu efect cunoscut

Fiecare comprimat filmat conține lactoză 240,5 mg (sub formă de lactoză monohidrat) și sodiu 12 mg.

Pentru lista tuturor excipienților, vezi pct. 6.1.

3. FORMA FARMACEUTICĂ

Comprimat filmat.

Comprimate filmate ovale de culoare violet, cu lungime de aproximativ 19 mm și lățime de 11 mm, marcate cu „A7TN” pe una dintre fețe și cu „500” pe cealaltă față.

4. DATE CLINICE

4.1 Indicații terapeutice

Abirateronă Richter este indicat în asociere cu prednison sau prednisolon în:

- tratamentul cancerului de prostată metastazat, sensibil la terapie hormonală (mHSPC, metastatic hormone sensitive prostate cancer), cu risc crescut, diagnosticat recent la bărbații adulți, în asociere cu o terapie de deprivare androgenică (ADT, androgen deprivation therapy), (vezi pct. 5.1).
- tratamentul cancerului de prostată metastazat, rezistent la castrare (mCRPC, metastatic castration resistant prostate cancer), la bărbații adulți asimptomatici sau ușor simptomatici, după eșecul terapiei de deprivare androgenică și la care chimioterapia nu este încă indicată din punct de vedere clinic (vezi pct. 5.1).
- tratamentul mCRPC la bărbații adulți a căror boală a evoluat în timpul sau după administrarea unei scheme de tratament chimioterapic pe bază pe docetaxel.

4.2 Doze și mod de administrare

Acest medicament trebuie prescris de un profesionist din domeniul sănătății cu o specializare corespunzătoare.

Doze

Doza recomandată este de 1000 mg (două comprimate de 500 mg) ca doză unică zilnică și nu trebuie administrată împreună cu alimente (vezi mai jos „Mod de administrare”). Administrarea comprimatelor împreună cu alimentele crește expunerea sistemică la abirateronă (vezi pct. 4.5 și 5.2).

Dozele de prednison sau prednisolon

Pentru mHSPC, Abirateronă Richter se administrează zilnic în asociere cu doze de 5 mg de prednison sau prednisolon.

Pentru mCRPC, Abirateronă Richter se administrează zilnic în asociere cu doze de 10 mg de prednison sau prednisolon.

La pacienții la care nu s-a efectuat castrare chirurgicală, castrarea medicală cu analogi ai hormonului eliberator de hormon luteinizant (LHRH) trebuie continuată în timpul tratamentului.

Monitorizare recomandată

Concentrațiile serice ale transaminazelor trebuie determinate înainte de inițierea tratamentului, la interval de două săptămâni în primele trei luni de tratament și, ulterior, lunar. De asemenea, trebuie monitorizate lunar tensiunea arterială, potasemia și retenția de lichide. Cu toate acestea, pacienții cu risc major de insuficiență cardiacă congestivă trebuie monitorizați la fiecare 2 săptămâni în timpul primelor trei luni de tratament și apoi lunar (vezi pct. 4.4).

La pacienții cu hipopotasemie pre-existentă sau la cei care dezvoltă hipopotasemie în timpul tratamentului cu Abirateronă Richter, trebuie avută în vedere menținerea nivelului de potasiu al pacientului la o valoare $\geq 4,0$ mmol/l.

La pacienții care dezvoltă toxicități de Grad ≥ 3 inclusiv hipertensiune arterială, hipopotasemie, edeme și alte toxicități de tip non-mineralocorticoid, tratamentul trebuie întrerupt și se va institui abordarea medicală adecvată. Tratamentul cu Abirateronă Richter nu trebuie reinițiat până la remiterea simptomelor toxicității la Gradul 1 sau la nivelul inițial.

În cazul în care se omite o doză zilnică pentru oricare dintre Abirateronă Richter, prednison sau prednisolon, tratamentul trebuie reluat în ziua următoare, cu doza uzuală zilnică.

Hepatotoxicitate

La pacienții care dezvoltă hepatotoxicitate în timpul tratamentului (creșterea concentrațiilor alaninaminotransferazei [ALT] sau creșterea concentrațiilor aspartataminotransferazei [AST] de peste 5 ori față de limita superioară a valorilor normale [LSVN]), tratamentul trebuie întrerupt imediat (vezi pct. 4.4). Reluarea tratamentului după revenirea testelor funcționale hepatice la valorile inițiale se poate face cu o doză redusă de 500 mg (un comprimat) o dată pe zi. Pentru pacienții la care se reia tratamentul, concentrațiile serice ale transaminazelor trebuie monitorizate cel puțin la interval de două săptămâni în primele trei luni și, ulterior, lunar. În cazul în care hepatotoxicitatea reapare la doza redusă de 500 mg pe zi, tratamentul trebuie întrerupt.

Dacă, oricând în timpul tratamentului, pacienții dezvoltă hepatotoxicitate severă (concentrații ale ALT sau ale AST de 20 ori mai mari decât LSVN), tratamentul trebuie întrerupt și nu trebuie reluat.

Insuficiență hepatică

Nu este necesară ajustarea dozei la pacienții cu insuficiență hepatică ușoară preexistentă, Clasa A conform clasificării Child-Pugh.

S-a dovedit că prezența insuficienței hepatice moderate (Clasa B conform clasificării Child-Pugh) crește expunerea sistemică la abirateronă de aproximativ 4 ori după administrarea pe cale orală de doze unice de 1000 mg acetat de abirateronă (vezi pct. 5.2). Nu există date privind siguranța clinică și eficacitatea administrării de doze multiple de acetat de abirateronă la pacienții cu insuficiență hepatică moderată sau severă (clasa B sau C conform clasificării Child-Pugh). Nu se pot face recomandări privind ajustarea dozei. La pacienții cu insuficiență hepatică moderată, administrarea Abirateronă Richter trebuie evaluată cu atenție, astfel ca beneficiile să depășească în mod evident posibilele riscuri (vezi pct. 4.2 și 5.2). Abirateronă Richter nu trebuie utilizat la pacienții cu insuficiență hepatică severă (vezi pct. 4.3, 4.4 și 5.2).

Insuficiență renală

Nu este necesară ajustarea dozei la pacienții cu insuficiență renală (vezi pct. 5.2). Cu toate acestea, nu există experiență clinică în privința pacienților cu cancer de prostată și insuficiență renală severă. Se recomandă prudență la acești pacienți (vezi pct. 4.4).

Copii și adolescenți

Utilizarea Abirateronă Richter nu este indicată la copii și adolescenți.

Mod de administrare

Abirateronă Richter se administrează pe cale orală.

Comprimatele trebuie administrate cu cel puțin o oră înainte sau la cel puțin două ore după masă. Acestea trebuie înghițite întregi, cu apă.

4.3 Contraindicații

- Hipersensibilitate la substanța activă sau la oricare dintre excipienții enumerați la pct. 6.1.
- Femei care sunt sau ar putea fi gravide (vezi pct. 4.6).
- Insuficiență hepatică severă [Clasa C conform clasificării Child-Pugh (vezi pct. 4.2, 4.4 și 5.2)].
- Abirateronă Richter în asociere cu prednison sau prednisolon este contraindicat pentru administrare concomitentă cu Ra-223.

4.4 Atenționări și precauții speciale pentru utilizare

Hipertensiune arterială, hipopotasemie, retenție de lichide și insuficiență cardiacă apărută ca urmare a excesului de mineralocorticoizi

Abirateronă Richter poate provoca hipertensiune arterială, hipopotasemie și retenție de lichide (vezi pct. 4.8) ca urmare a concentrației crescute de mineralocorticoizi ce rezultă din inhibarea CYP17 (vezi pct. 5.1). Administrarea concomitentă a unui corticosteroid inhibă secreția hormonului adrenocorticotrop (ACTH), determinând reducerea incidenței și severității acestor reacții adverse. Este necesară prudență în tratamentul pacienților a căror afecțiuni medicale preexistente ar putea fi agravate de creșterea tensiunii arteriale, hipopotasemie (de exemplu pacienții tratați cu glicozide cardiace) sau de retenția de lichide (de exemplu pacienții cu insuficiență cardiacă, angină pectorală severă sau instabilă, infarct miocardic recent sau aritmie ventriculară și cei cu insuficiență renală severă).

Abirateronă Richter trebuie utilizat cu precauție la pacienții cu antecedente de afecțiuni cardiovasculare. Studiile de fază 3 efectuate cu acetat de abirateronă au exclus pacienții cu hipertensiune arterială necontrolată terapeutic, cu afecțiuni cardiace semnificative clinic cum sunt infarctul miocardic sau evenimentele trombotice arteriale în ultimele 6 luni, angina pectorală severă sau instabilă, sau insuficiența cardiacă clasa III sau IV conform New York Heart Association (NYHA), (studiul 301) sau insuficiența cardiacă clasa II până la IV (studiile 3011 și 302) sau cu valori ale fracției de ejeție cardiacă <50%. Pacienții cu fibrilație atrială sau cu alte aritmii cardiace care necesită tratament medical au fost excluși din studiile 3011 și 302. Nu a fost stabilită siguranța la pacienții cu fracția de ejeție a ventriculului stâng (FEVS) <50% sau cu insuficiență cardiacă clasa III sau IV conform NYHA (în studiul 301) sau cu insuficiență cardiacă clasa II până la IV conform NYHA (în studiile 3011 și 302), (vezi pct. 4.8 și 5.1).

Înainte de inițierea tratamentului trebuie luată în considerare obținerea unei evaluări a funcției cardiace (de exemplu ecocardiogramă) la pacienții cu risc major de insuficiență cardiacă congestivă (de exemplu pacienți cu istoric de insuficiență cardiacă, hipertensiune arterială necontrolată sau evenimente cardiace cum sunt afecțiunile cardiace ischemice). Înainte de tratamentul cu Abirateronă Richter, insuficiența cardiacă trebuie tratată și funcția cardiacă optimizată. Hipertensiunea arterială, hipopotasemia și retenția de lichide trebuie corectate și controlate. În timpul tratamentului, tensiunea arterială, potasemia, retenția de lichide (creșterea greutatei corporale, edeme periferice), și alte semne și simptome ale insuficienței cardiace congestive trebuie monitorizate la interval de 2 săptămâni timp de 3 luni și ulterior lunar, iar eventualele anomalii trebuie corectate. La pacienții care prezintă hipopotasemie în urma tratamentului cu acetat de abirateronă a fost observată prelungirea intervalului QT. În cazul în care se observă o reducere a funcției cardiace semnificativă din punct de vedere clinic, evaluați funcția cardiacă așa cum este indicat din punct de vedere clinic, instituiți abordarea medicală adecvată și luați în considerare întreruperea acestui tratament (vezi pct. 4.2).

Hepatotoxicitate și insuficiență hepatică

În cadrul studiilor clinice controlate au fost observate creșteri semnificative ale valorilor enzimelor hepatice care au determinat întreruperea tratamentului sau modificarea dozei (vezi pct. 4.8). Concentrațiile serice ale transaminazelor hepatice trebuie

determinate înainte de inițierea tratamentului, la interval de două săptămâni în primele trei luni de tratament și, ulterior, lunar. Dacă apar semne sau simptome clinice care sugerează hepatotoxicitate, trebuie determinate imediat concentrațiile plasmatice ale transaminazelor hepatice. În cazul în care, în orice moment, valorile ALT sau AST cresc de peste 5 ori față de LSVN, tratamentul trebuie întrerupt imediat și funcția hepatică trebuie monitorizată cu atenție. Reluarea tratamentului se poate face numai după revenirea testelor funcționale hepatice la valorile inițiale ale pacientului și numai cu o doză redusă (vezi pct. 4.2).

Dacă oricând în timpul tratamentului pacienții dezvoltă hepatotoxicitate severă (ALT sau AST de 20 de ori mai mari decât LSVN), tratamentul trebuie întrerupt și nu trebuie reluat.

Pacienții cu hepatită virală activă sau simptomatică au fost excluși din studiile clinice; prin urmare, nu există date care să susțină utilizarea Abirateronă Richter la acești pacienți.

Nu există date privind siguranța clinică și eficacitatea administrării de doze multiple de acetat de abirateronă la pacienții cu insuficiență hepatică moderată sau severă (clasa B sau C conform clasificării Child-Pugh). La pacienții cu insuficiență hepatică moderată, administrarea Abirateronă Richter trebuie evaluată cu atenție, astfel ca beneficiile să depășească în mod clar posibilele riscuri (vezi pct. 4.2 și 5.2). Abirateronă Richter nu trebuie utilizat la pacienții cu insuficiență hepatică severă (vezi pct. 4.2, 4.3 și 5.2).

Au fost raportate rareori, după punerea pe piață, cazuri de insuficiență hepatică acută și hepatită fulminantă, unele dintre acestea cu evoluție letală (vezi pct. 4.8).

Întreruperea administrării corticosteroizilor și abordarea terapeutică a situațiilor de stres

Se recomandă prudență și monitorizarea insuficienței corticosuprarenale care ar putea să apară la pacienții la care se întrerupe tratamentul cu prednison sau prednisolon. Dacă tratamentul cu Abirateronă Richter este continuat după întreruperea administrării corticosteroizilor, pacienții trebuie monitorizați pentru apariția simptomelor excesului de mineralocorticoizi (vezi informațiile de mai sus).

La pacienții tratați cu prednison sau prednisolon, care sunt expuși unor situații de stres neobișnuite, poate fi indicată creșterea dozei de corticosteroizi înainte, în timpul și după situația stresantă.

Densitate minerală osoasă

Reducerea densității minerale osoase poate apărea la bărbații cu cancer de prostată metastatic în stadiu avansat. Utilizarea Abirateronă Richter în asociere cu glucocorticoizi poate accentua acest efect.

Utilizare anterioară de ketoconazol

La pacienții tratați anterior cu ketoconazol pentru cancer de prostată pot fi anticipate rate de răspuns mai mici.

Hiperglicemie

Utilizarea glucocorticoizilor poate accentua hiperglicemia; prin urmare, glicemia trebuie măsurată frecvent la pacienții cu diabet zaharat.

Hipoglicemie

Au fost raportate cazuri de hipoglicemie atunci când acetatul de abirateronă în asociere cu prednison/ prednisolon au fost administrate la pacienții cu diabet zaharat pre-existent la care s-a administrat pioglitazonă sau repaglinidă (vezi pct. 4.5); prin urmare, glicemia trebuie monitorizată la pacienții cu diabet zaharat.

Utilizare împreună cu chimioterapia

Nu a fost stabilită siguranța și eficacitatea utilizării concomitente a Abirateronă Richter cu chimioterapie citotoxică (vezi pct. 5.1).

Riscuri potențiale

Anemia și disfuncții sexuale pot apare la bărbații cu cancer de prostată metastatic, inclusiv cei aflați în tratament cu Abirateronă Richter.

Efecte asupra mușchilor scheletici

Au fost raportate cazuri de miopatie și rabdomioliză la pacienții tratați cu acetat de abirateronă. Majoritatea cazurilor au apărut în perioada primelor 6 luni de tratament și s-au remis după întreruperea tratamentului cu abirateronă acetat.

Se recomandă prudență la pacienții tratați concomitent cu medicamente cunoscute a fi asociate cu miopatie/rabdomioliză.

Interacțiuni cu alte medicamente

În timpul tratamentului se recomandă evitarea inductorilor puternici ai CYP3A4, cu excepția cazului în care nu există o alternativă terapeutică, din cauza riscului de scădere a expunerii la abirateronă (vezi pct. 4.5).

Administrarea concomitentă de abirateronă și prednison/prednisolon cu Ra-223

Tratamentul cu abirateronă și prednison/prednisolon administrat concomitent cu Ra-223 este contraindicat (vezi pct. 4.3) din cauza unui risc crescut de fracturi și a unei tendințe de creștere a mortalității în rândul pacienților cu cancer de prostată asimptomatici sau cu simptome minore, așa cum a fost observat în cadrul studiilor clinice.

Este recomandat ca tratamentul ulterior cu Ra-223 să nu fie inițiat pentru cel puțin 5 zile după ultima administrare a Abirateronă Richter în asociere cu prednison/prednisolon.

Excipienți

Acest medicament conține lactoză 240,5 mg. Pacienții cu afecțiuni ereditare rare de intoleranță la galactoză, deficit total de lactază sau sindrom de malabsorbție la glucoză-galactoză nu trebuie să utilizeze acest medicament.

Acest medicament conține sodiu 24 mg per doza de 2 comprimate filmate a 500 mg, echivalent cu 1% din aportul zilnic maxim recomandat de OMS de 2 g sodiu pentru un adult.

4.5 Interacțiuni cu alte medicamente și alte forme de interacțiune

Efectul alimentelor asupra acetatului de abirateronă

Administrarea împreună cu alimente crește în mod semnificativ absorbția acetatului de abirateronă. Eficacitatea și siguranța administrării împreună cu alimente nu au fost stabilite; prin urmare, acest medicament nu trebuie administrat împreună cu alimente (vezi pct. 4.2 și 5.2).

Interacțiuni cu alte medicamente

Potențialul altor medicamente de a influența expunerile abirateronei
În cadrul unui studiu clinic privind interacțiunile farmacocinetice efectuat la subiecți sănătoși tratați anterior cu un inductor puternic al izoenzimei CYP3A4, rifampicina, administrată în doză de 600 mg zilnic timp de 6 zile, urmată de o doză unică de acetat de abirateronă de 1000 mg, valoarea plasmatică medie a ASC ∞ pentru abirateronă a scăzut cu 55%.

În timpul tratamentului, se recomandă evitarea inductorilor puternici ai izoenzimei CYP3A4 (de exemplu fenitoină, carbamazepină, rifampicină, rifabutină, rifapentină, fenobarbital, sunătoare [*Hypericum perforatum*]), cu excepția cazului în care nu există o alternativă terapeutică.

În cadrul unui studiu clinic separat privind interacțiunile farmacocinetice, efectuat la subiecți sănătoși, administrarea concomitentă de ketoconazol, un inhibitor puternic al izoenzimei CYP3A4 nu a avut niciun efect semnificativ clinic asupra farmacocineticii abirateronei.

Potențialul de influențare a expunerii la alte medicamente

Abiraterona este un inhibitor al enzimelor hepatice CYP2D6 și CYP2C8 cu rol în metabolizarea medicamentelor.

În cadrul unui studiu efectuat pentru stabilirea efectelor acetatului de abirateronă (în asociere cu prednison) asupra unei doze unice de dextrometorfan, un substrat pentru CYP2D6, expunerea sistemică (ASC) la dextrometorfan a crescut de aproximativ 2,9 ori. ASC₂₄ pentru dextrometorfan, metabolitul activ al dextrometorfanului, a crescut cu aproximativ 33%.

Se recomandă prudență la administrarea în asociere cu medicamente care sunt activate sau metabolizate de către CYP2D6, în special cu medicamente cu indice terapeutic îngust. Trebuie luată în considerare reducerea dozei de medicamente cu indice terapeutic îngust care sunt metabolizate de CYP2D6. Exemple de medicamente metabolizate de izoenzima CYP2D6 includ: metoprolol, propranolol, desipramină, venlafaxină, haloperidol, risperidonă, propafenonă, flecainidă, codeină, oxycodonă și tramadol (ultimele trei medicamente necesită CYP2D6 pentru a forma metaboliții activi analgezici).

În cadrul unui studiu efectuat la subiecți sănătoși pentru evaluarea interacțiunilor medicamentoase asupra CYP2C8, ASC a pioglitazonei a crescut cu 46%, iar ASC pentru M-III și M-IV, metaboliții activi ai pioglitazonei, a scăzut fiecare cu 10% atunci când pioglitazona a fost administrată împreună cu o doză unică de acetat de abirateronă de 1000 mg. Pacienții trebuie monitorizați pentru semne de

toxicitate asociate unui substrat al izoenzimei CYP2C8 cu un indice terapeutic îngust dacă se utilizează concomitent. Printre medicamentele metabolizate de CYP2C8 se află pioglitazona și repaglinida (vezi pct. 4.4).

In vitro, s-a demonstrat că metaboliții principali abirateronă sulfat și N-oxidul abirateronei sulfat inhibă transportorul recaptării hepatice OATP1B1 și, astfel, poate rezulta o creștere a concentrației medicamentelor eliminate de către OATP1B1. Nu sunt disponibile date clinice care să confirme interacțiunea pe baza transportorului.

Utilizare împreună cu medicamente cunoscute a prelungi intervalul QT
Deoarece tratamentul de deprivare de androgeni poate prelungi intervalul QT, se recomandă prudență în cazul administrării Abirateronă Richter concomitent cu medicamente cunoscute a prelungi intervalul QT sau cu medicamente ce pot induce torsada vârfurilor, cum sunt medicamentele antiaritmice din clasa IA (de exemplu, chinidină, disopiramidă) sau din clasa III (de exemplu amiodaronă, sotalol, dofetilid, ibutilida), metadona, moxifloxacina, antipsihoticele, etc..

Utilizarea împreună cu spironolactona
Spironolactona se leagă de receptorul androgenic și poate crește valorile antigenului specific al prostatei (prostate specific antigen, PSA). Nu este recomandată utilizarea împreună cu Abirateronă Richter (vezi pct. 5.1).

4.6 Fertilitatea, sarcina și alăptarea

Femeile aflate la vârsta fertilă

Nu există date privind utilizarea Abirateronă Richter la om în timpul sarcinii și acest medicament nu este destinat utilizării la femeile aflate la vârsta fertilă.

Contracepția la bărbați și femei

Nu se cunoaște dacă abiraterona sau metaboliții săi sunt prezenți în materialul seminal. Se recomandă folosirea prezervativului dacă pacientul are contact sexual cu o femeie gravidă. Dacă pacientul are contact sexual cu o femeie aflată la vârsta fertilă, este necesară folosirea prezervativului împreună cu o altă metodă contraceptivă eficientă. Studiile efectuate la animal au arătat toxicitate asupra funcției de reproducere (vezi pct. 5.3).

Sarcina

Abirateronă Richter nu este destinat utilizării la femei și este contraindicat la femeile care sunt sau ar putea fi gravide (vezi pct. 4.3 și 5.3).

Alăptarea

Abirateronă Richter nu este destinat utilizării la femei.

Fertilitatea

Abiraterona a afectat fertilitatea la masculii și femeile de șobolan, dar aceste efecte au fost complet reversibile (vezi pct. 5.3).

4.7 Efecte asupra capacității de a conduce vehicule și de a folosi utilaje

Abirateronă Richter nu are nicio influență sau are influență neglijabilă asupra capacității de a conduce vehicule și de a folosi utilaje.

4.8 Reacții adverse

Rezumatul profilului de siguranță

În cadrul unei analize a reacțiilor adverse manifestate în studii agregate de fază 3 efectuate cu acetat de abirateronă, reacțiile adverse observate la $\geq 10\%$ dintre pacienți au fost edeme periferice, hipopotasemie, hipertensiune arterială, infecții ale tractului urinar și creștere a valorilor serice ale alaninaminotransferazei și/sau aspartataminotransferazei.

Alte reacții adverse importante includ afecțiuni cardiace, hepatotoxicitate, fracturi și alveolită alergică.

Ca o consecință farmacodinamică a mecanismului său de acțiune, acetatul de abirateronă poate determina hipertensiune arterială, hipopotasemie și retenție de lichide. În studiile de fază 3, reacțiile adverse de tip mineralocorticoid anticipate au fost observate mai frecvent la pacienții tratați cu acetat de abirateronă comparativ cu pacienții la care s-a administrat placebo: hipopotasemie 18% comparativ cu 8%, hipertensiune arterială 22% comparativ cu 16% și, respectiv, retenție de lichide (edeme periferice) 23% comparativ cu 17%. În cazul pacienților tratați cu acetat de abirateronă comparativ cu pacienți tratați cu placebo: s-au observat hipopotasemie gradele 3 și 4 conform CTCAE (versiunea 4.0) la 6% dintre pacienți comparativ cu 1%, hipertensiune arterială gradele 3 și 4 conform CTCAE (versiunea 4.0) la 7% dintre pacienți comparativ cu 5% și, respectiv, retenție de lichide (edeme periferice) gradele 3 și 4 la 1% dintre pacienți comparativ cu 1%. În general, reacțiile de tip mineralocorticoid au fost tratate medical cu succes. Utilizarea concomitentă a unui corticosteroid reduce incidența și severitatea acestor reacții adverse (vezi pct. 4.4).

Lista reacțiilor adverse sub formă de tabel

În studiile efectuate la pacienți cu cancer de prostată metastazat, în stadiu avansat, care utilizau un analog LHRH sau care au fost tratați anterior prin orhiectomie, acetatul de abirateronă a fost administrat în doză de 1000 mg pe zi în asociere cu doze mici de prednison sau prednisolon (5 sau 10 mg pe zi, în funcție de indicație).

Reacțiile adverse observate în timpul studiilor clinice și în experiența de după punerea pe piață sunt enumerate mai jos pe categorii de frecvență. Categoriile de frecvență sunt definite după cum urmează: foarte frecvente ($\geq 1/10$); frecvente ($\geq 1/100$ până la $< 1/10$); mai puțin frecvente ($\geq 1/1000$ până la $< 1/100$); rare ($\geq 1/10000$ până la $< 1/1000$); foarte rare ($< 1/10000$) și cu frecvență necunoscută (frecvența nu poate fi estimată din datele disponibile).

În cadrul fiecărei grupe de frecvență, reacțiile adverse sunt prezentate în ordinea descrescătoare a severității.

Tabelul 1 Reacții adverse identificate în studiile clinice și după punerea pe piață

Aparate, sisteme și organe	Reacții adverse și frecvența
Infecții și infestări	foarte frecvente: infecții ale tractului urinar frecvente: sepsis
Tulburări ale sistemului imunitar	cu frecvență necunoscută: reacții anafilactice
Tulburări endocrine	mai puțin frecvente: insuficiență suprarenală
Tulburări metabolice și de nutriție	foarte frecvente: hipopotasemie frecvente: hipertrigliceridemie
Tulburări cardiace	frecvente: insuficiență cardiacă*, angină pectorală, fibrilație atrială, mai puțin frecvente: alte tipuri de aritmie cu frecvență necunoscută: infarct miocardic,
Tulburări vasculare	foarte frecvente: hipertensiune arterială
Tulburări respiratorii, toracice și mediastinale	rare: alveolită alergică ^a
Tulburări gastro-intestinale	foarte frecvente: diaree frecvente: dispepsie
Tulburări hepatobiliare	foarte frecvente: creștere a valorilor serice ale alaninaminotransferazei și/sau creștere a valorilor serice ale aspartataminotransferazei rare: hepatită fulminantă, insuficiență hepatică acută
Afecțiuni cutanate și ale țesutului subcutanat	frecvente: erupție cutanată tranzitorie
Tulburări musculo-scheletice și ale țesutului conjunctiv	mai puțin frecvente: miopatie, rabdomioliză
Tulburări renale și ale căilor urinare	frecvente: hematurie
Tulburări generale și la nivelul locului de	foarte frecvente: edeme periferice
Leziuni, intoxicații și complicații legate de manevre	frecvente: fracturi**

* Insuficiența cardiacă include și insuficiență cardiacă congestivă, disfuncție ventriculară stângă și scădere a fracției de ejeție a ventriculului stâng

** Fracturile includ osteoporoză și toate tipurile de fracturi cu excepția fracturilor pe os patologic

^a Raportări spontane din experiența de după punerea pe piață

^b Creșterea valorilor serice ale alaninaminotransferazei și/sau aspartataminotransferazei include creșterea ALT, creșterea AST și disfuncție hepatică.

Următoarele reacții adverse de gradul 3 conform CTCAE (versiunea 4.0) au apărut la pacienții tratați cu acetat de abirateronă: hipopotasemie (5%), infecții ale tractului urinar (2%), valori serice crescute ale alaninaminotransferazei și/sau aspartataminotransferazei (4%), hipertensiune arterială (6%),

fracturi (2%); edeme periferice, insuficiență cardiacă și fibrilație atrială, fiecare câte 1%. Hipertrigliceridemia și angina pectorală de gradul 3 au apărut la <1% dintre pacienți. Infecțiile tractului urinar, valori serice crescute ale alaninaminotransferazei și/sau aspartataminotransferazei, hipopotasemia, insuficiența cardiacă, fibrilația atrială și fracturile, toate cu gradul 4 conform CTCAE (versiunea 4.0), au apărut la <1% dintre pacienți.

O incidență mai mare a hipertensiunii arteriale și a hipopotasemiei a fost observată în rândul populației sensibile la terapia hormonală (studiul 3011). Hipertensiunea arterială a fost raportată la 36,7% dintre pacienți în cazul populației sensibile la terapia hormonală (studiul 3011) comparativ cu 11,8% și 20,2% în studiul 301 și, respectiv, 302.

Hipopotasemia a fost observată la 20,4% dintre pacienții din cadrul populației sensibile la terapia hormonală (studiul 3011) comparativ cu 19,2% și 14,9% în studiul 301 și, respectiv, 302.

Incidența și severitatea evenimentelor adverse au fost mai crescute în subgrupul de pacienți cu Gradul 2 al statusului de performanță ECOG la momentul inițial și, de asemenea, în cazul pacienților vârstnici (≥ 75 ani).

Descrierea anumitor reacții adverse

Reacții cardiovasculare

Cele 3 studii de fază 3 au exclus pacienții cu hipertensiune arterială necontrolată terapeutic, afecțiuni cardiace clinic semnificative, precum infarct miocardic, sau evenimente trombotice arteriale în ultimele 6 luni, angină pectorală severă sau instabilă, sau insuficiență cardiacă clasa III sau IV conform NYHA (studiul 301) sau insuficiență cardiacă clasa II până la IV (studiile 3011 și 302) sau cu fracția de ejeție <50%. Toți pacienții incluși în studiu (atât pacienții tratați cu substanța activă cât și cei la care s-a administrat placebo) au fost tratați concomitent cu terapie de deprivare androgenică, în principal prin utilizarea de analogi ai LHRH, care a fost asociată cu diabet zaharat, infarct miocardic, accident vascular cerebral și moarte subită de cauză cardiacă. În studiile de fază 3, incidența reacțiilor adverse cardiovasculare, la pacienții la care s-a administrat acetat de abirateronă în comparație cu pacienții la care s-a administrat placebo au fost după cum urmează: fibrilație atrială 2,6% comparativ cu 2,0%, tahicardie 1,9% comparativ cu 1,0%, angină pectorală 1,7% comparativ cu 0,8%, insuficiență cardiacă 0,7% comparativ cu 0,2%, și aritmii 0,7% comparativ cu 0,5%.

Hepatotoxicitate

La pacienții tratați cu acetat de abirateronă a fost raportată hepatotoxicitate manifestată prin concentrații crescute ale ALT, AST și bilirubinei totale. În cadrul studiilor clinice de fază 3, la aproximativ 6% dintre pacienții la care s-a administrat acetat de abirateronă a fost raportată hepatotoxicitate de gradul 3 și 4 (de exemplu, creștere a ALT sau AST de $>5 \times$ LSVN sau creșteri ale bilirubinemiei de $>1,5 \times$ LSVN), în mod caracteristic în primele 3 luni după inițierea tratamentului. În cadrul studiului 3011, la 8,4% dintre pacienții tratați cu acetat de abirateronă s-a observat o hepatotoxicitate de grad 3 sau 4. Zece pacienți cărora li s-a administrat acetat de abirateronă au întrerupt tratamentul ca urmare a hepatotoxicității; doi au prezentat hepatotoxicitate de grad 2,

șase au prezentat hepatotoxicitate de grad 3, iar alți doi hepatotoxicitate de grad 4. În cadrul studiului 3011 nu a decedat niciun pacient din cauza hepatotoxicității. În cadrul studiilor de fază 3, pacienții care aveau valori inițiale crescute ale ALT sau AST au fost mai predispuși să prezinte creșteri ale valorilor testelor funcționale hepatice comparativ cu pacienții care aveau inițial valori normale. Atunci când au fost observate creșteri ale concentrațiilor ALT sau AST $>5 \times \text{LSVN}$, sau creșteri ale bilirubinemiei $>3 \times \text{LSVN}$, tratamentul cu acetat de abirateronă a fost întrerupt sau oprit. În două cazuri s-au produs creșteri semnificative ale valorilor testelor funcționale hepatice (vezi pct. 4.4). Acești doi pacienți cu funcție hepatică inițial normală au prezentat creșteri ale ALT sau AST de 15 până la $40 \times \text{LSVN}$ și creșteri ale bilirubinemiei de 2 până la $6 \times \text{LSVN}$. După întreruperea tratamentului, la ambii pacienți s-a înregistrat normalizarea valorilor testelor funcționale hepatice și la un pacient s-a reluat tratamentul fără reparația acestor creșteri. În cadrul studiului 302, creșteri de gradul 3 sau 4 ale concentrațiilor ALT sau AST au fost observate la 35 (6,5%) dintre pacienții tratați cu acetat de abirateronă.

Creșterile concentrațiilor aminotransferazelor s-au remis la toți pacienții, cu excepția a 3 cazuri (2 cu metastaze hepatice multiple de novo și 1 cu creșterea concentrației AST la aproximativ 3 săptămâni după administrarea ultimei doze de acetat de abirateronă). În cadrul studiilor clinice de fază 3, întreruperile tratamentului din cauza creșterii concentrațiilor ALT și AST sau a tulburărilor funcției hepatice au fost raportate la 1,1% din pacienții tratați cu acetat de abirateronă și 0,6% din pacienții tratați cu placebo; nu s-au raportat decese cauzate de evenimentele de hepatotoxicitate.

În studiile clinice, riscul de hepatotoxicitate a fost atenuat prin excluderea pacienților cu hepatită sau cu anomalii semnificative ale valorilor testelor funcției hepatice la momentul inițial. Din studiul 3011 au fost excluși pacienții cu valori inițiale ale ALT și AST $>2,5 \times \text{LSVN}$ și ale bilirubinei $>1,5 \times \text{LSVN}$ sau cei cu hepatită virală activă sau simptomatică sau cu afecțiuni hepatice cronice, care prezintă ascită sau tulburări hemoragice secundare disfuncției hepatice. Pacienții cu valori inițiale ale ALT și AST $\geq 2,5 \times \text{LSVN}$ în absența metastazelor hepatice și $>5 \times \text{LSVN}$ în prezența metastazelor hepatice au fost excluși din studiul 301. Pacienții cu metastaze hepatice nu au fost eligibili, iar pacienții cu valori inițiale ale ALT și AST $\geq 2,5 \times \text{LSVN}$ au fost excluși din studiul 302. Apariția valorilor modificate ale testelor funcționale hepatice la pacienții care au participat în studiile clinice a fost gestionată prompt prin solicitarea întreruperii tratamentului și permiterea reluării acestuia numai după revenirea la valorile inițiale ale testelor funcționale hepatice (vezi pct. 4.2). Tratamentul nu a fost reluat la pacienții cu creșteri ale ALT sau AST $>20 \times \text{LSVN}$. Siguranța reluării tratamentului la acești pacienți nu este cunoscută. Mecanismul de apariție a hepatotoxicității nu este înțeles.

Raportarea reacțiilor adverse suspectate

Raportarea reacțiilor adverse suspectate după autorizarea medicamentului este importantă. Acest lucru permite monitorizarea continuă a raportului beneficiu/risc al medicamentului. Profesioniștii din domeniul sănătății sunt rugați să raporteze orice reacție adversă suspectată la:

Agencia Națională a Medicamentului și a Dispozitivelor Medicale din România
Str. Aviator Sănătescu nr. 48, sector 1
București 011478-RO
Tel: + 4 0757 117 259
Fax: +4 0213 163 497
e-mail: adr@anm.ro

4.9 Supradozaj

Experiența cu privire la cazurile de supradozaj cu acetat de abirateronă la om este limitată.

Nu există un antidot specific. În caz de supradozaj administrarea trebuie întreruptă și se vor institui măsuri suportive generale, inclusiv monitorizare pentru apariția aritmiilor, hipopotasemiei și a semnelor și simptomelor retenției de lichide. De asemenea, trebuie evaluată funcția hepatică.

5. PROPRIETĂȚI FARMACOLOGICE

5.1 Proprietăți farmacodinamice

Grupa farmacoterapeutică: terapie endocrină, alți antagoniști hormonal și substanțe înrudite, codul ATC: L02BX03.

Mecanism de acțiune

Acetatul de abirateronă (Abirateronă Richter) este convertit *in vivo* în abirateronă, un inhibitor al biosintezei androgenilor. Concret, abirateronă inhibă selectiv enzima 17 α -hidroxilază/C17,20-liaza (CYP17).

Această enzimă este exprimată și este necesară pentru biosinteza hormonilor androgeni în testicule, glandele suprarenale și țesuturile tumorale de la nivelul prostatei. CYP17 catalizează conversia pregnenolonei și progesteronului la precursorii testosteronului, DHEA și androstendiona, respectiv prin 17 α -hidroxilarea și clivajul legăturii C17,20. De asemenea, inhibarea CYP17 determină creșterea producției de mineralocorticoizi de către glandele suprarenale (vezi pct. 4.4).

Carcinoamele de prostată sensibile la androgeni răspund la tratamentul care scade concentrațiile de androgeni. Terapiile de deprivare androgenică, precum tratamentul cu analogi ai LHRH sau orhiectomia, scad producția testiculară de androgen, dar nu influențează producția de androgeni de către glandele suprarenale sau la nivelul tumorilor. Tratamentul cu Abirateronă Richter scade concentrațiile serice de testosteron la valori nedetectabile (folosind teste comerciale), atunci când se administrează în asociere cu analogi ai LHRH (sau orhiectomie).

Efecte farmacodinamice

Abirateronă Richter scade concentrația serică a testosteronului și a altor androgeni sub valorile obținute prin utilizarea de analogi ai LHRH în monoterapie sau prin orhiectomie. Acest efect rezultă din inhibarea selectivă a enzimei CYP17 necesară pentru biosinteza de androgeni. PSA are rol de biomarker la pacienții cu cancer de prostată. În cadrul unui studiu clinic de fază 3 efectuat la

pacienți la care chimioterapia anterioară cu taxani a eșuat, 38% dintre pacienții tratați cu acetat de abirateronă au înregistrat o scădere de minimum 50% din valoarea inițială a valorilor PSA, comparativ cu 10% dintre pacienții la care s-a administrat placebo.

Eficacitate și siguranță clinică

Eficacitatea a fost stabilită în cadrul a trei studii clinice de fază 3, randomizate, controlate cu placebo, multicentrice (studiile 3011, 302 și 301) care au inclus pacienți cu mHSPC și mCRPC. Studiul 3011 a inclus pacienți diagnosticați recent cu mHSPC (în primele 3 luni de la randomizare), care prezentau factori de prognostic cu risc crescut. Prognosticul cu risc crescut a fost definit ca prezența a cel puțin 2 dintre următorii 3 factori de risc: (1) scor Gleason ≥ 8 ; (2) prezența a 3 sau mai multe leziuni pe scintigrafia osoasă; (3) prezența unei metastaze viscerale cuantificabile (excluzând modificări la nivelul ganglionilor limfatici). În brațul de studiu cu tratament activ, acetatul de abirateronă a fost administrat în doze zilnice de 1000 mg, în asociere cu doze zilnice scăzute de prednison a 5 mg, pe lângă ADT (agonist al LHRH sau orhiectomie), ca standard terapeutic. Pacienților din grupul de control li s-au administrat ADT și placebo, atât pentru acetat de abirateronă, cât și pentru prednison. Studiul 302 a inclus pacienți care nu au fost tratați anterior cu docetaxel, în timp ce studiul 301 a inclus pacienți care au fost tratați anterior cu docetaxel. Pacienții utilizau un analog al LHRH sau au fost tratați anterior prin orhiectomie. În brațul de tratament activ, acetatul de abirateronă a fost administrat în doză de 1000 mg pe zi în asociere cu doze mici de prednison sau prednisolon, a 5 mg de două ori pe zi. Pacienților din grupul de control li s-a administrat placebo și doze mici de prednison sau prednisolon, a 5 mg de două ori pe zi.

Modificările concentrației serice de PSA luate independent nu oferă întotdeauna o predicție de beneficiu clinic. Prin urmare, în toate studiile s-a recomandat ca pacienții să fie tratați în continuare cu medicamentele din studiu până la întrunirea criteriilor de întrerupere a tratamentului, după cum este menționat mai jos pentru fiecare studiu.

În toate studiile, utilizarea spironolactonei nu a fost permisă, deoarece spironolactona se leagă de receptorul androgenic și poate crește valorile PSA.

Studiul 3011 (pacienți diagnosticați recent cu mHSPC cu risc ridicat)

Valoarea mediană a vârstei pacienților incluși în studiul 3011 (n=1199) a fost de 67 ani. Numărul de pacienți tratați cu acetat de abirateronă în funcție de rasă a fost de 832 caucazieni (69,4%), 246 asiatici (20,5%), 25 din rasa neagră sau afro-americani (2,1%), 80 (6,7%) de altă rasă, 13 (1,1%) de rasă necunoscută/neraportată și 3 (0,3%) amerindieni sau nativi din Alaska. Pentru 97% dintre pacienți statusul de performanță ECOG a fost 0 sau 1. Au fost excluși pacienții cu metastaze cerebrale diagnosticate, hipertensiune arterială necontrolată, cardiopatie semnificativă sau insuficiență cardiacă clasele II-IV NYHA. Pacienții care au beneficiat anterior de tratament farmacologic, radioterapie sau tratament chirurgical pentru cancerul de prostată metastatic au fost excluși din studiu, cu excepția administrării de ADT timp de până la 3 luni sau 1 cură de radioterapie paleativă sau tratament

chirurgical al simptomelor care apar ca urmare a bolii metastatice. Criteriile finale principale coroborate de evaluare a eficacității au fost supraviețuirea globală (SG) și supraviețuirea în absența semnelor de progresie radiologică (ASPr). Valoarea mediană a scorului pentru durere la momentul inițial, cuantificat cu ajutorul formei abreviate a Inventarului Prescurtat pentru Durere (Brief Pain Inventory Short Form, BPI-SF) a fost 2,0, atât în grupul cu tratament activ, cât și în grupul cu placebo. În plus față de parametrii de cuantificare a criteriilor finale principale de evaluare coroborate, beneficiul a fost estimat și din punct de vedere al intervalului de timp până la producerea evenimentului asociat sistemului osos (SRE, skeletal-related event), al intervalului de timp până la inițierea terapiei subsecvente pentru cancerul de prostată, al intervalului de timp până la inițierea chimioterapiei, al intervalului de timp până la progresia durerii și al intervalului de timp până la progresia PSA. Tratamentul a continuat până la progresia bolii, retragerea consimțământului, atingerea unui nivel de toxicitate inacceptabil sau deces.

Supraviețuirea în absența semnelor de progresie radiologică (SFPr) a fost definită ca intervalul de timp de la randomizare și până la producerea progresiei radiologice sau a decesului din orice cauză. Progresia radiologică a inclus progresia potrivit scintigrafiei osoase (în conformitate cu criteriile PCWG2 - Prostate Cancer Working Group-2 modificate) sau progresia leziunilor de țesuturi moi potrivit TC sau IRM (în conformitate cu criteriile RECIST 1.1).

A fost observată o diferență semnificativă între grupurile de tratament din perspectiva SFPr (vezi Tabelul 2 și Figura 1).

Tabelul 2 Supraviețuirea în absența semnelor de progresie radiologică - analiză stratificată; Populația în Intenție de Tratament (Studiul PCR3011)

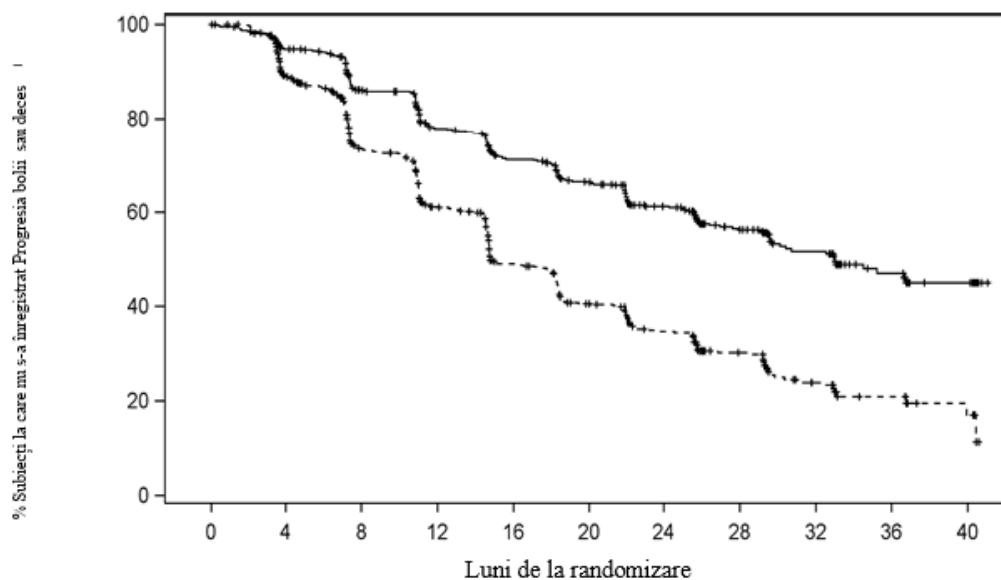
	AA-P	Placebo
Subiecți randomizați	597	602
Eveniment	239 (40,0%)	354 (58,8%)
Cenzurat	358 (60,0%)	248 (41,2%)
Intervalul de timp până la eveniment (luni)	33,02 (29,57, NE)	14,78 (14,69, 18,27)
Mediana (IÎ 95%)	(0,0+, 41,0+)	(0,0+, 40,6+)
Interval		
Valoarea p ^a	< 0,0001	
Indice de risc (95% CI) ^b	0,466 (0,394, 0,550)	

Notă: + = observație cenzurată, NE = neevaluabil. Progresia radiologică și decesul sunt luate în considerare în definirea evenimentului SFPr. AA-P = subiecți cărora li s-a administrat acetat de abirateronă și prednison.

^a Valoarea p este obținută în cadrul unui test log-rank stratificat în funcție de scorul PS ECOG (0/1 sau 2) și cel al leziunilor viscerale (absent sau prezent).

^b Indicele de risc (Hazard Ratio, HR) provine dintr-un model stratificat al riscului proporțional. Indice de risc <1 favorizează AA-P.

Figura 1 Curba Kaplan Meier privind supraviețuirea în absența semnelor de progresie radiologică; Populația în Intenție de Tratament (Studiul PCR3011)

Subiecți cu risc

	0	4	8	12	16	20	24	28	32	36	40
Abirateronă acetat	597	533	464	400	353	316	251	177	102	51	21
Placebo	602	488	367	289	214	168	127	81	41	17	7

—+— Abirateronă acetat   - - - + - - Placebo

O îmbunătățire semnificativă statistic a supraviețuirii globale, în favoarea AA-P plus ADT a fost observată în condițiile unei reduceri cu 34% a riscului de deces comparativ cu placebo plus ADT (HR=0,66; IÎ 95%: 0,56, 0,78; $p < 0,0001$), (vezi Tabelul 3 și Figura 2).

Tabelul 3 Supraviețuirea globală a pacienților tratați cu Acetat de abirateronă sau Placebo în Studiul PCR3011 (analiză în Intenție de Tratament)

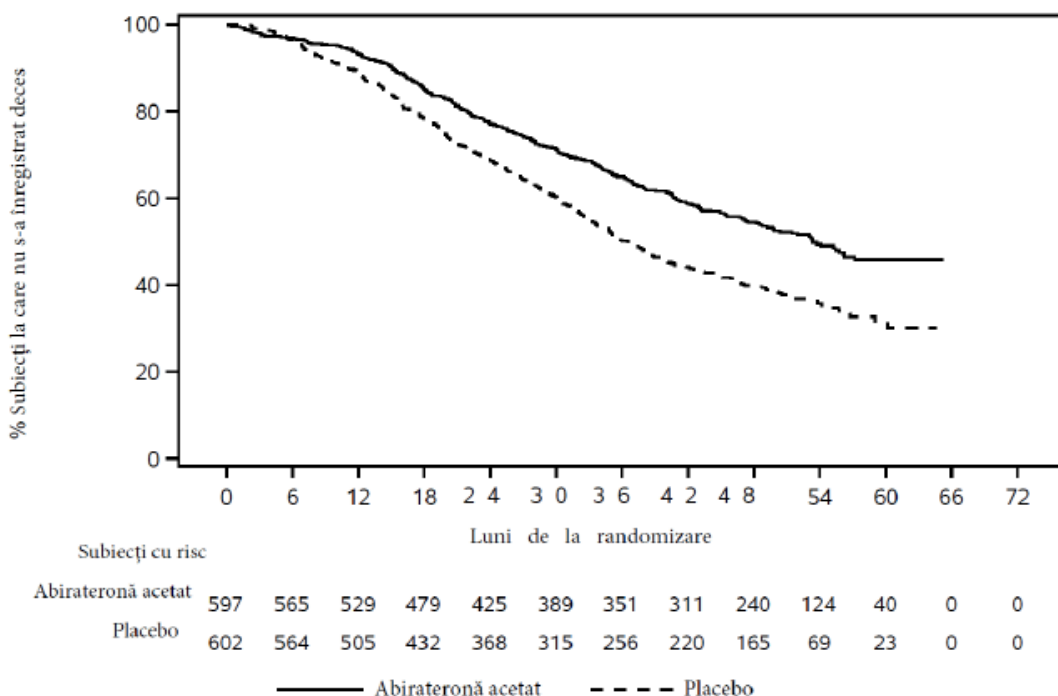
Supraviețuirea globală	Acetat de abirateronă cu Prednison (N=597)	Placebo (N=602)
Decese (%)	275 (46%)	343 (57%)
Supraviețuirea mediană (luni) (IÎ 95%)	53,3 (48,2, NE)	36,5 (33,5, 40.0)
Indice de risc (IÎ 95%) ¹	0,66 (0,56, 0,78)	

NE = neevaluabil.

¹ Indicele de risc provine dintr-un model stratificat al riscului proporțional. Indice de risc <1 favorizează acetatul de abirateronă cu prednison.

Figura 2 Curba Kaplan Meier privind supraviețuirea globală; Populația în Intenție de tratament (din analiza Studiului PCR3011)

Analizele subgrupurilor favorizează în mod constant tratamentul cu acetat de abirateronă. Efectul tratamentului AA-P asupra SFPr și a supraviețuirii globale, la nivelul subgrupurilor pre-specificate, a fost favorabil pentru și în concordanță cu populația totală inclusă în studiu, cu excepția subgrupului cu scor ECOG egal cu 2, în care nu s-a observat nicio tendință către beneficiu terapeutic; totuși, dimensiunea redusă a eșantionului (n=40) restricționează obținerea unei concluzii relevante.

Pe lângă îmbunătățirile observate în supraviețuirea globală și SFPr, s-a demonstrat existența unui beneficiu terapeutic al tratamentului cu acetat devabirateronă, comparativ cu placebo, din perspectiva tuturor parametrilor de cuantificare a criteriului secundar de evaluare definit prospectiv.

Studiul 302 (pacienți care nu au fost tratați anterior cu chimioterapie)

Acest studiu a inclus pacienți care nu au fost tratați anterior cu chimioterapie și care au fost asimptomatici sau ușor simptomatici și la care chimioterapia nu a fost indicată încă din punct de vedere clinic. Un scor de 0-1 în Brief Pain Inventory-Short Form (BPI-SF) de agravare a durerii în ultimele 24 ore a fost considerat asimptomatic, iar un scor de 2-3 a fost considerat ușor simptomatic.

În studiul 302 (n=1088), vârsta mediană a pacienților incluși a fost de 71 ani pentru pacienții tratați cu acetat de abirateronă plus prednison sau prednisolon și de 70 ani pentru pacienții la care s-a administrat placebo plus prednison sau prednisolon. Numărul de pacienți tratați cu acetat de abirateronă în funcție de grupul rasial a fost de 520 (95,4%) caucazieni, 15 (2,8%) de rasă neagră, 4 (0,7%) asiatici și 6 (1,1%) altă rasă. Statusul de performanță al Grupului Estic de Cooperare în Oncologie (ECOG) a fost 0 pentru 76% dintre pacienți și 1 pentru 24% dintre pacienții din ambele brațe de tratament. Cincizeci la sută dintre pacienți prezentau numai

metastaze osoase, un procent suplimentar de 31% dintre pacienți prezentau metastaze osoase și ale țesuturilor moi sau ale ganglionilor limfatici, iar 19% dintre pacienți aveau doar metastaze ale țesuturilor moi sau ale ganglionilor limfatici. Pacienții cu metastaze viscerale au fost excluși. Obiectivele finale principale cu privire la eficacitate coroborate au fost supraviețuirea globală și supraviețuirea în absența semnelor de progresie radiologică (SFPr). De asemenea, în plus față de evaluarea obiectivelor finale principale coroborate, beneficiul a fost evaluat din punct de vedere al intervalului de timp până la utilizarea opioidelor pentru durerea din cancer, al intervalului de timp până la inițierea chimioterapiei citotoxice, al intervalului de timp până la deteriorarea scorului de performanță ECOG cu ≥ 1 punct și al intervalului de timp până la progresia PSA pe baza criteriilor Prostate Cancer Working Group-2 (PCWG2). Tratamentele din studiu au fost întrerupte la momentul progresiei clinice confirmate. De asemenea, tratamentele puteau fi întrerupte la momentul progresiei radiologice confirmate, la discreția investigatorului.

Supraviețuirea în absența semnelor de progresie radiologică (SFPr) a fost evaluată utilizând studii de imagistică secvențială după cum sunt definite de criteriile PCWG2 (pentru leziuni osoase) și criteriile RECIST modificate (Response Evaluation Criteria In Solid Tumors), (pentru leziuni ale țesuturilor moi). Analiza SFPr a utilizat evaluarea radiologică a progresiei revizuită central.

La analiza planificată a SFPr au existat 401 evenimente, 150 (28%) dintre pacienții tratați cu acetat de abirateronă și 251 (46%) dintre pacienții la care s-a administrat placebo prezentau dovezi radiologice ale progresiei sau decedaseră. S-a observat o diferență semnificativă între grupurile de tratament în ceea ce privește SFPr (vezi Tabelul 4 și Figura 3).

Tabelul 4 Studiul 302: Supraviețuirea în absența semnelor de progresie radiologică la pacienții la care s-a administrat fie acetat de abirateronă, fie placebo în asociere cu prednison sau prednisolon plus analogi ai LHRH sau cu orhiectomie anterioară

	Acetat de abirateronă (N = 546)	Placebo (N = 542)
Supraviețuirea în absența semnelor de progresie radiologică (SFPr)		
Progresie sau deces	150 (28%)	251 (46%)
Mediana SFPr exprimată în luni (IÎ 95%)	Nu s-a atins (11,66; NE)	8,3 (8,12; 8,54)
Valoarea p*		<0,0001
Indice de risc** (IÎ 95%)	0,425	(0,347; 0,522)

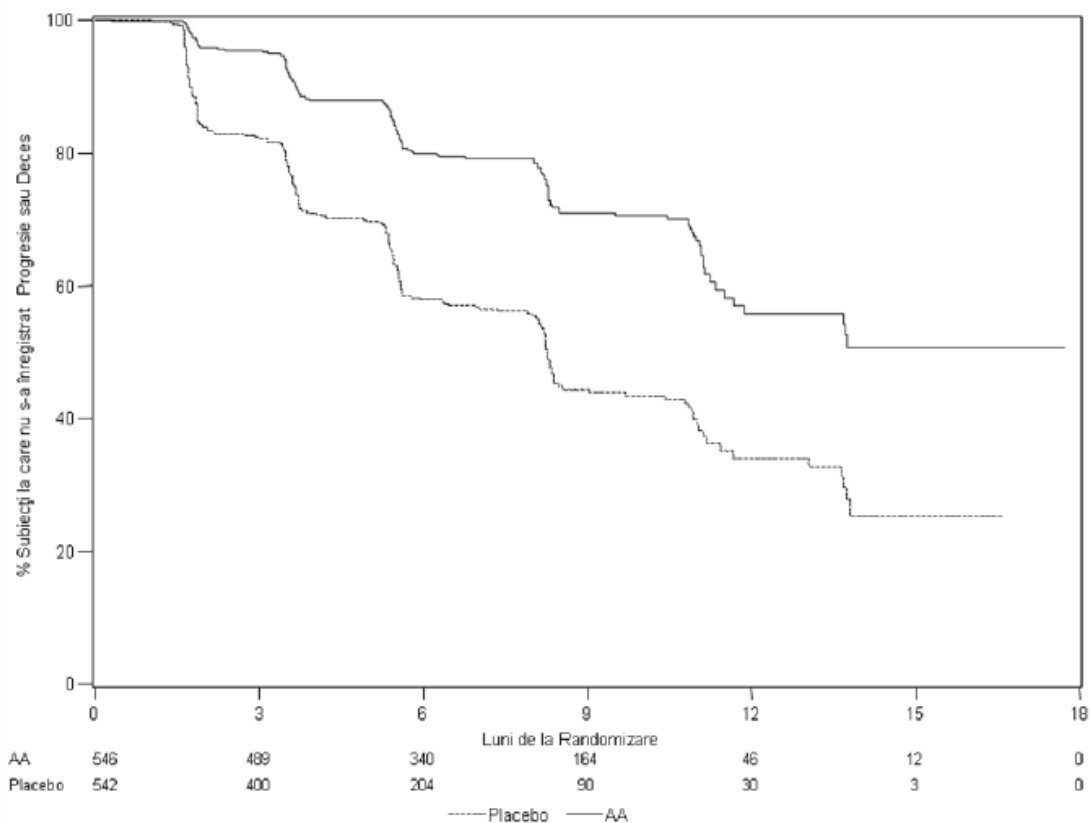
NE= Nu s-a estimat

* Valoarea p este obținută dintr-un test log-rank stratificat în funcție de scorul ECOG la momentul inițial (0 sau 1)

** Indice de risc <1 este în favoarea acetatului de abirateronă

Figura 3: Curbele Kaplan Meier privind supraviețuirea în absența semnelor de progresie radiologică la pacienții la care s-a

administrat fie acetat de abirateronă, fie placebo, în asociere cu prednison sau prednisolon plus tratament cu analogi ai LHRH sau cu orhiectomie anterioară

AA= acetat de abirateronă

Cu toate acestea, datele subiecților s-au colectat în continuare până la data celei de-a doua analize interimare privind supraviețuirea globală (SG). Analiza radiologică a SFPr efectuată de investigator ca analiză de urmărire a sensibilității este prezentată în Tabelul 5 și Figura 4.

Șase sute șapte (607) subiecți prezentau progresie radiologică sau decedaseră: 271 (50%) din grupul de tratament cu acetat de abirateronă și 336 (62%) din grupul placebo. Tratamentul cu acetat de abirateronă a redus riscul de progresie radiologică sau deces cu 47% comparativ cu placebo (HR=0,530; IÎ 95%: [0,451; 0,623], $p < 0,0001$). Mediana SFPr a fost de 16,5 luni în grupul de tratament cu acetat de abirateronă și de 8,3 luni în grupul placebo.

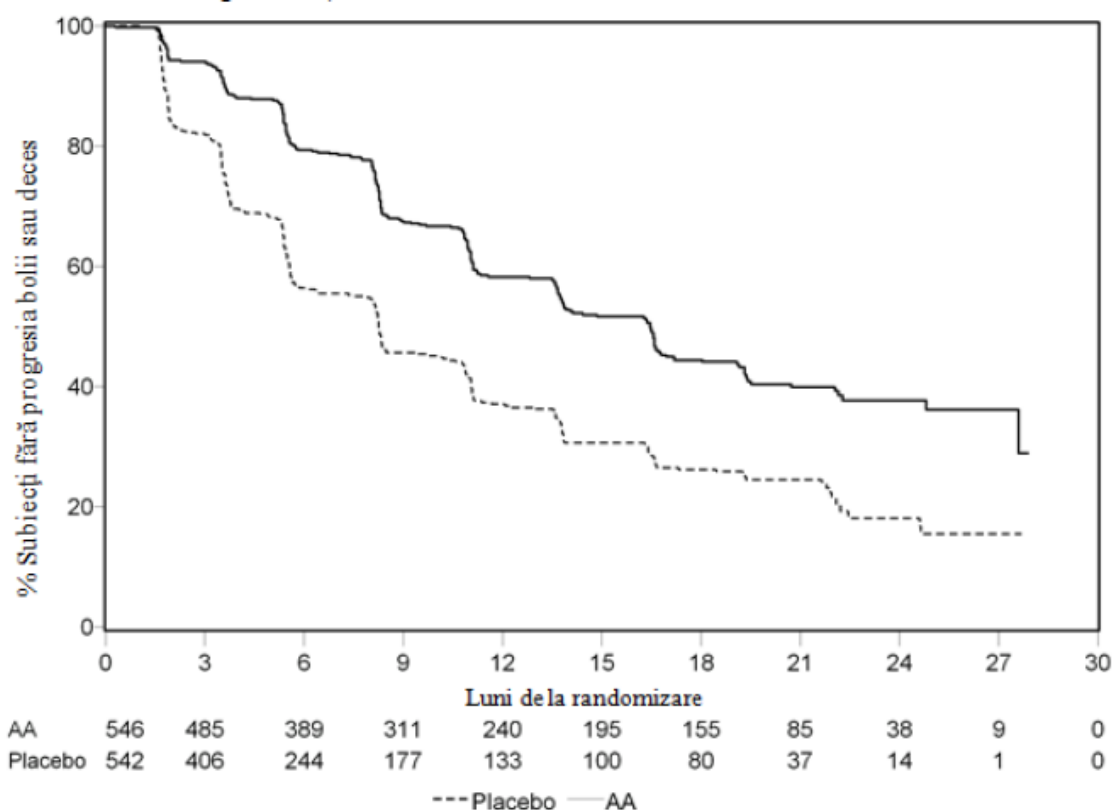
Tabelul 5 Studiul 302: Supraviețuirea în absența semnelor de progresie radiologică la pacienții la care s-a administrat fie acetat de abirateronă, fie placebo, în asociere cu prednison sau prednisolon plus analogi ai LHRH sau cu orhiectomie anterioară (la a doua analiză interimară a SG - Analiza Investigatorului)

	Acetat de abirateronă (N = 546)	Placebo (N = 542)
Supraviețuirea în absența semnelor de progresie radiologică (SFPr)		

Progresie sau deces	271 (50%)	336 (62%)
Mediana SFPr	16.5	8.3
exprimată în luni (IÎ 95%)	(13,80; 16,79)	(8,05; 9,43)
Valoarea p*	< 0,0001	
Indice de risc ** (IÎ 95%)	0.530 (0.451; 0.623)	

- * Valoarea p este obținută dintr-un test log-rank stratificat în funcție de scorul ECOG la momentul inițial (0 sau 1)
- ** Indice de risc <1 este în favoarea acetatului de abirateronă

Figura 4 Curbele Kaplan Meier privind supraviețuirea în absența semnelor de progresie radiologică la pacienții la care s-a administrat fie acetat de abirateronă, fie placebo, în asociere cu prednison sau prednisolon plus tratament cu analogi ai LHRH sau cu orhiectomie anterioară (la a doua analiză interimară a SG - Analiza Investigatorului)

AA= acetat de abirateronă

O analiză interimară (AI) planificată privind SG s-a efectuat după ce au fost observate 333 decese. S-a renunțat la caracterul orb al studiului pe baza magnitudinii beneficiului clinic observat, iar pacienților din grupul placebo li s-a administrat tratament cu acetat de abirateronă. Supraviețuirea globală a fost mai lungă pentru acetat de abirateronă decât pentru placebo, cu o reducere cu 25% a riscului de deces (Rata de risc = 0,752; IÎ 95%: [0,606; 0,934], p=0.0097), dar SG nu a fost matură și rezultatele interimare nu au întrunit valoarea pre-specificată de oprire pentru semnificație statistică (vezi Tabelul 4). A continuat să fie monitorizată supraviețuirea și după această AI.

Analiza finală planificată pentru SG s-a efectuat după ce au fost observate 741 decese (monitorizarea mediană a fost de 49 luni). Au decedat 65% (354 din 546) dintre pacienții tratați cu acetat de abirateronă, comparativ cu 71% (387 din 542) dintre pacienții tratați cu placebo. A fost demonstrat un beneficiu semnificativ statistic al SG în favoarea grupului tratat cu acetat de abirateronă printr-o reducere cu 19,4% a riscului de deces (Rata de risc=0,806; IÎ 95%; [0,697; 0,931], p=0,0033) și o îmbunătățire a SG mediane de 4,4 luni (34,7 luni pentru acetat de abirateronă și 30,3 luni pentru placebo), (vezi Tabelul 6 și Figura 5). Această îmbunătățire a fost demonstrată chiar dacă la 44% dintre pacienții din brațul placebo au primit acetat de abirateronă ca tratament ulterior.

Tabelul 6 Studiul 302: Supraviețuirea globală la pacienții la care s-a administrat fie acetat de abirateronă, fie placebo, în asociere cu prednison sau prednisolon plus analogi ai LHRH sau cu orhiectomie anterioară

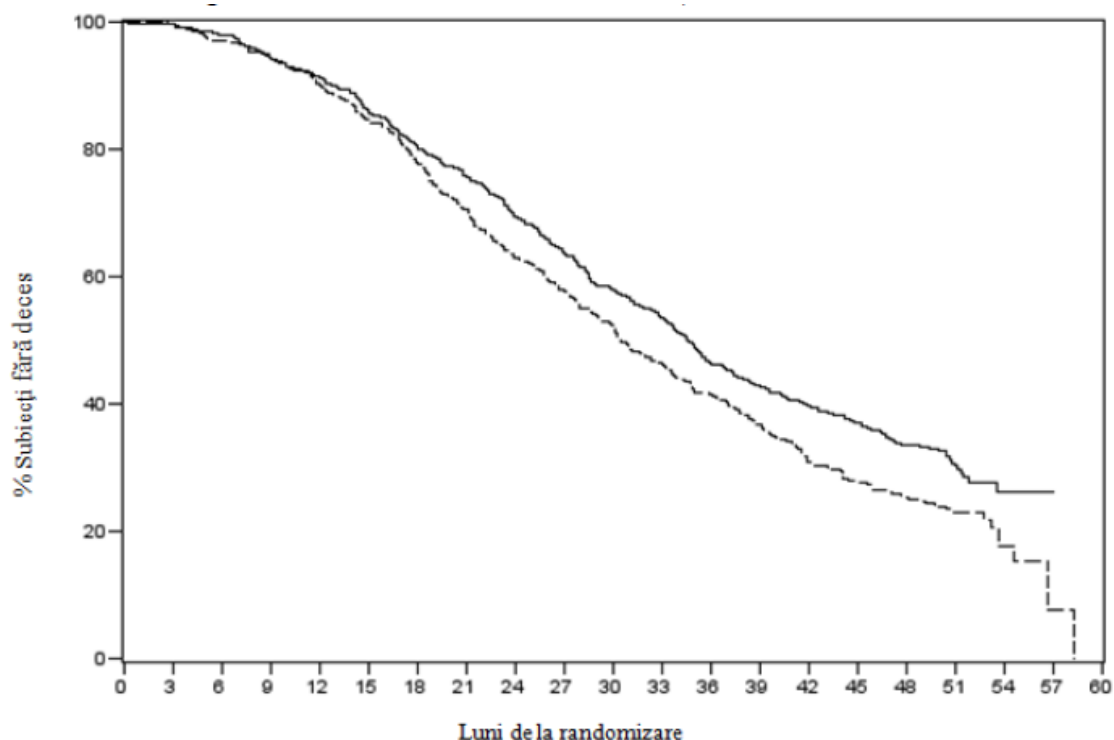
	Acetat de abirateronă (N = 546)	Placebo (N = 542)
Analiza interimară a supraviețuirii		
Decese (%)	147 (27%)	186 (34%)
Mediana supraviețuirii (luni) (IÎ 95%)	Nu s-a atins (NE; NE)	27,2 (25,95; NE)
Valoarea p*		0,0097
Indice de risc** (IÎ 95%)	0,752	(0,606; 0,934)
Analiza finală a supraviețuirii		
Decese (%)	354 (65%)	387 (71%)
Supraviețuirea globală mediană în luni (IÎ 95%)	34,7 (32,7; 36,8)	30,3 (28,7; 33,3)
Valoarea p*		0,0033
Indice de risc** (IÎ 95%)	0,806	(0,697; 0,931)

NE=Nu s-a estimat

* Valoarea p este obținută dintr-un test log-rank stratificat în funcție de scorul ECOG la momentul inițial (0 sau 1)

** Indice de risc <1 în favoarea acetatului de abirateronă

Figura 5 Curbele Kaplan Meier privind supraviețuirea la pacienții la care s-a administrat fie acetat de abirateronă, fie placebo, în asociere cu prednison sau prednisolon plus tratament cu analogi ai LHRH sau cu orhiectomie anterioară, analiza finală

AA	546	538	525	504	483	463	422	394	359	330	296	273	235	218	202	189	118	59	15	0	0
Placebo	542	534	509	493	466	438	401	363	322	292	261	227	201	176	148	132	84	42	10	1	0

--Placebo —AA

AA= acetat de abirateronă

În plus față de îmbunătățirile observate în ceea ce privește supraviețuirea globală și SFPr, beneficiul acetatului de abirateronă comparativ cu tratamentul cu placebo a fost demonstrat pentru toate măsurile obiectivelor finale secundare, după cum urmează:

Durata de timp până la progresia PSA pe baza criteriilor PCWG2: Mediana intervalului de timp până la progresia PSA a fost de 11,1 luni pentru pacienții la care a fost administrat acetat de abirateronă și de 5,6 luni pentru pacienții la care a fost administrat placebo (HR=0,488; IÎ 95%: [0,420; 0,568], p <0,0001). Durata de timp până la progresia PSA a fost aproximativ dublă în cazul tratamentului cu acetat de abirateronă (HR=0,488). Procentul subiecților cu un răspuns confirmat PSA a fost mai mare în grupul cu acetat de abirateronă comparativ cu grupul cu placebo (62% comparativ cu 24%; p<0,0001). La subiecții cu boală măsurabilă a țesuturilor moi, valori semnificativ crescute ale răspunsurilor tumorale complete și parțiale au fost observate în cazul tratamentului cu acetat de abirateronă.

Intervalul de timp până la utilizarea opiaceelor pentru durerea din cancer: Mediana intervalului de timp până la utilizarea opiaceelor pentru durerea asociată cancerului de prostată la momentul analizei finale a fost de 33,4 luni pentru pacienții la care s-a administrat acetat de abirateronă și de 23,4 luni pentru pacienții la care s-a administrat placebo (HR=0,721; IÎ 95%: [0,614; 0,846], p<0,0001).

Intervalul de timp până la inițierea chimioterapiei citotoxice: Mediana intervalului de timp până la inițierea chimioterapiei citotoxice a fost de 25,2 luni pentru pacienții la care s-a

administrat acetat de abirateronă și de 16,8 luni pentru pacienții la care s-a administrat placebo (HR=0,580; IÎ 95%: [0,487; 0,691], p <0,0001).

Intervalul de timp până la deteriorarea scorului de performanță ECOG cu ≥ 1 punct: Mediana intervalului de timp până la deteriorarea scorului de performanță ECOG cu ≥ 1 punct a fost de 12,3 luni pentru pacienții la care s-a administrat acetat de abirateronă și de 10,9 luni pentru pacienții la care s-a administrat placebo (HR=0,821; IÎ 95%: [0,714; 0,943], p=0,0053).

Următoarele obiective finale ale studiului au demonstrat un avantaj statistic semnificativ în favoarea tratamentului cu acetat de abirateronă:

Răspuns obiectiv: Răspunsul obiectiv a fost definit ca procentul de subiecți cu boală măsurabilă care au obținut un răspuns complet sau parțial în conformitate cu criteriile RECIST (dimensiunea nodulilor limfatici la momentul inițial trebuia să fie ≥ 2 cm pentru a fi considerați o leziune țintă). Procentul de subiecți cu boală măsurabilă la momentul inițial care au înregistrat un răspuns obiectiv a fost de 36% în grupul cu acetat de abirateronă și de 16% în grupul cu placebo (p <0,0001).

Durere: Tratamentul cu acetat de abirateronă a redus semnificativ riscul de progresie a mediei intensității durerii cu 18% comparativ cu placebo (p=0,0490). Mediana intervalului de timp până la progresie a fost de 26,7 luni în grupul cu acetat de abirateronă și de 18,4 luni în grupul cu placebo.

Intervalul de timp până la scăderea scorului FACT-P (Scor total): Tratamentul cu acetat de abirateronă a redus riscul de scădere a scorului FACT-P (Scor total) cu 22% comparativ cu placebo (p=0,0028). Mediana intervalului de timp până la scăderea scorului FACT-P (Scor total) a fost de 12,7 luni în grupul cu acetat de abirateronă și de 8,3 luni în grupul cu placebo.

Studiul 301 (pacienți care au primit anterior chimioterapie)
Studiul 301 a inclus pacienți la care a fost administrat anterior docetaxel. Nu a fost necesară demonstrarea progresiei bolii sub docetaxel, deoarece toxicitatea apărută în urma acestei chimioterapii ar fi putut determina întreruperea tratamentului. Pacienții au continuat tratamentele din studiu până la înregistrarea unei progresii a valorilor PSA (creștere confirmată cu 25% față de valoarea inițială a pacientului/limita inferioară), împreună cu progresia radiologică și progresia simptomatică sau clinică, definite prin protocol. Pacienții tratați anterior cu ketoconazol pentru cancer de prostată au fost excluși din acest studiu. Obiectivul final principal de evaluare a eficacității a fost supraviețuirea generală.

Vârsta mediană a pacienților incluși în studiu a fost de 69 ani (interval 39-95 ani). Numărul pacienților tratați cu acetat de abirateronă în funcție de distribuția rasială a fost de 737 (93,2%) de pacienți Caucazieni, 28 (3,5%) de pacienți de culoare, 11 (1,4%) pacienți asiatici și 14 (1,8%) pacienți aparținând altor rase. Unsprezece la sută dintre pacienții incluși în studiu au avut un scor de performanță ECOG de 2; 70% au avut dovezi radiologice de

progresie a bolii, cu sau fără progresie a PSA; la 70% s-a administrat anterior un singur regim de chimioterapie citotoxică iar la 30% s-au administrat două astfel de regimuri chimioterapice. Metastazele hepatice au fost prezente la 11% dintre pacienții tratați cu acetat de abirateronă.

Într-o analiză planificată efectuată după ce au fost constatate 552 decese, 42% (333 din 797) dintre pacienții tratați cu acetat de abirateronă decedaseră, comparativ cu 55% (219 din 398) dintre pacienții la care s-a administrat placebo. La pacienții tratați cu acetat de abirateronă s-a observat o îmbunătățire semnificativă statistic a supraviețuirii generale mediane (vezi Tabelul 7).

Tabelul 7 Supraviețuirea generală la pacienții la care s-a administrat fie acetat de abirateronă, fie placebo, în asociere cu prednison sau prednisolon plus tratament cu analogi ai LHRH sau cu orhiectomie anterioară

	Acetat de abirateronă (N = 797)	Placebo (N = 398)
Analiza principală privind supraviețuirea		
Decese (%)	333 (42%)	219 (55%)
Supraviețuirea mediană (luni)	14,8 (14,1; 15,4)	10,9 (10,2; 12,0)
(IÎ 95%)		
Valoarea p ^a		< 0.0001
Indice de risc** (IÎ 95%) ^b	0,646 (0,543; 0,768)	
Analiza actualizată privind supraviețuirea		
Decese (%)	501 (63%)	274 (69%)
Supraviețuirea mediană (luni)	15,8 (14,8; 17,0)	11,2 (10,4; 13,1)
(IÎ 95%)		
Indice de risc (IÎ 95%) ^b	0,740 (0,638; 0,859)	

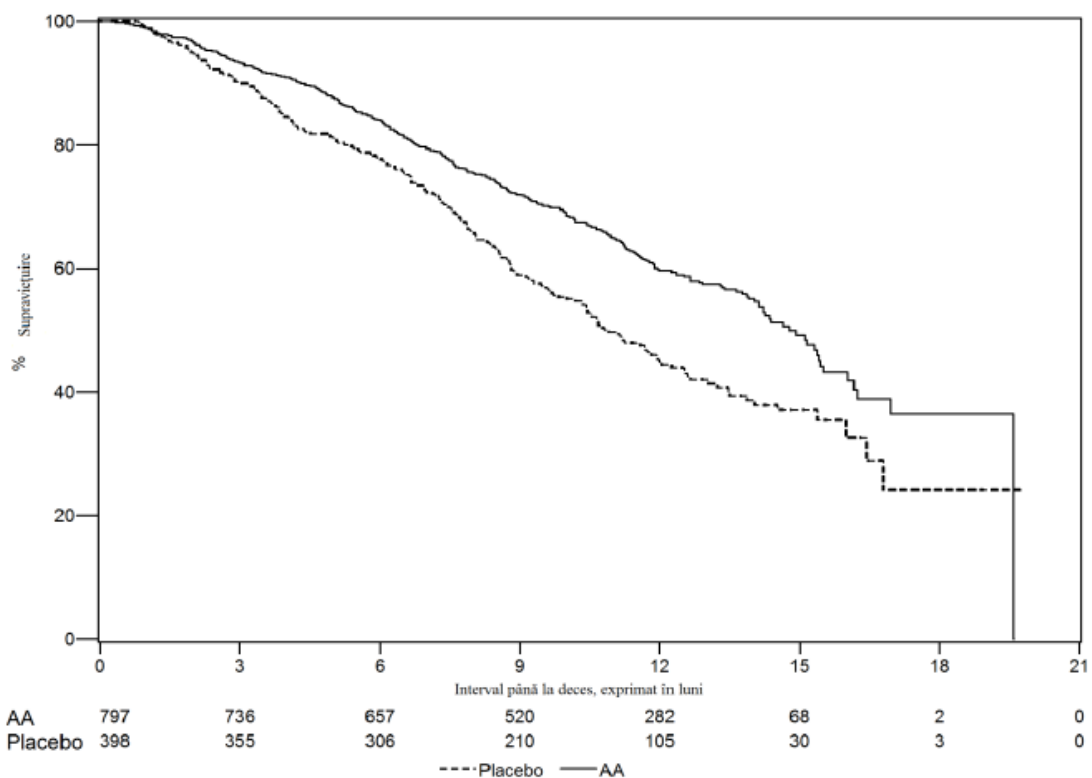
^a Valoarea p provine dintr-un test log-rank stratificat în funcție de scorul statusului de performanță conform ECOG (0-1 față de 2), scorul pentru durere (absentă față de prezentă), numărul de tratamente chimioterapice anterioare (1 față de 2) și tipul de progresie a bolii (numai PSA față de radiografică).

^b Indicele de risc provine dintr-un model de riscuri proporționale stratificate. Indice de risc <1 este în favoarea acetatului de abirateronă.

La toate punctele din timp la care s-a realizat evaluarea după primele câteva luni de la inițierea tratamentului, un procent mai mare de pacienți tratați cu acetat de abirateronă au rămas în viață, comparativ cu procentul de pacienți la care s-a administrat placebo (vezi Figura 6).

Figura 6: Curbele Kaplan Meier privind supraviețuirea pacienților la care s-a administrat fie acetat de abirateronă, fie placebo, în asociere cu prednison sau prednisolon plus tratament cu analogi ai LHRH sau cu orhiectomie anterioară

AA=abirateronă acetat

Analizele privind supraviețuirea pe subgrupe au demonstrat un beneficiu semnificativ privind supraviețuirea pentru tratamentul cu acetat de abirateronă (vezi Figura 7).

Figura 7: Supraviețuirea generală pe subgrupe: indice de risc și interval de încredere 95%

Variabilă	Subgrup	Mediana (luni)		RR	Î 95%	N
		AA	Placebo			
Toți subiecții	ALL	14.8	10.9	0.66	(0.56, 0.79)	1195
Scor inițial ECOG	0-1	15.3	11.7	0.64	(0.53, 0.78)	1068
	2	7.3	7	0.81	(0.53, 1.24)	127
Scor inițial BPI	<4	16.2	13	0.64	(0.50, 0.82)	659
	≥4	12.6	8.9	0.68	(0.53, 0.85)	536
Fără chimioterapie anterioară	1	15.4	11.5	0.63	(0.51, 0.78)	833
	2	14	10.3	0.74	(0.55, 0.99)	362
Tipul de progresie	Numai PSA	NE	12.3	0.59	(0.42, 0.82)	363
	Radiologică	14.2	10.4	0.69	(0.56, 0.84)	832
Afectare viscerală la includerea în studiu	DA	12.6	8.4	0.70	(0.52, 0.94)	353
	NU	15.4	11.2	0.62	(0.50, 0.76)	842

0.5 0.75 1 1.5

In favoarea AA ← ————— → In favoarea Placebo

AA = abirateronă acetat; BPI = brief pain inventory (formularul de evaluare a durerii); IÎ = interval de încredere; ECOG = scor de performanță conform Eastern Cooperative Oncology Group; HR=indice de risc; NE = neevaluabil.

În plus față de îmbunătățirea observată în ceea ce privește supraviețuirea generală, toate criteriile de evaluare finale secundare ale studiului au favorizat acetatul de abirateronă și au fost semnificative statistic după ajustarea pentru teste multiple, după cum urmează:

Pacienții cărora li s-a administrat acetat de abirateronă au demonstrat o rată totală de răspuns a PSA (definită ca o reducere de $\geq 50\%$ față de valoarea inițială) semnificativ mai mare comparativ cu pacienții la care s-a administrat placebo, 38% față de 10% , $p < 0,0001$.

Durata mediană de progresie a PSA a fost de $10,2$ luni pentru pacienții tratați cu acetat de abirateronă și de $6,6$ luni pentru pacienții la care s-a administrat placebo (HR = $0,580$; IÎ 95% : [$0,462; 0,728$], $p < 0,0001$).

Supraviețuirea mediană fără progresie radiologică a fost de $5,6$ luni pentru pacienții tratați cu acetat de abirateronă și de $3,6$ luni pentru pacienții la care s-a administrat placebo (HR = $0,673$; IÎ 95% : [$0,585; 0,776$], $p < 0,0001$).

Durerea

Procentul de pacienți care au resimțit ameliorarea durerii a fost semnificativ statistic mai mare în grupul tratat cu acetat de abirateronă comparativ cu grupul placebo (44% față de 27% , $p=0,0002$). Pacienții care au răspuns la tratament, adică la care durerea s-a ameliorat au fost definiți ca pacienți care au înregistrat în ultimele 24 ore o reducere cu minimum 30% față de valoarea inițială a celui mai mare scor BPI-SF de evaluare a intensității durerii, fără nicio creștere a scorului de utilizare a analgezicelor, observată la două evaluări consecutive efectuate la interval de patru săptămâni. Numai pacienții cu un scor de durere inițial ≥ 4 și cu cel puțin încă un scor de evaluare a durerii după valoarea inițială (N=512) au fost evaluați în ceea ce privește ameliorarea durerii.

La 6 luni (22% față de 28%), 12 luni (30% față de 38%) și 18 luni (35% față de 46%) un procent mai mic de pacienți tratați cu acetat de abirateronă au înregistrat o progresie a durerii comparativ cu pacienții la care s-a administrat placebo. Progresia durerii a fost definită ca o creștere în ultimele 24 ore a celui mai mare scor BPI-SF de evaluare a intensității durerii cu $\geq 30\%$ față de valoarea inițială, fără nicio scădere a scorului de utilizare a analgezicelor, observată la două evaluări consecutive, sau o creștere cu $\geq 30\%$ a scorului de utilizare a analgezicelor observată la două vizite consecutive. Timpul până la progresia durerii la percentila 25 a fost de $7,4$ luni în grupul tratat cu acetat de abirateronă, comparativ cu $4,7$ luni în grupul cu placebo.

Evenimente osoase asociate

La un procent mai mic de pacienți din grupul tratat cu acetat de abirateronă s-au înregistrat evenimente osoase, comparativ cu grupul

placebo la 6 luni (18% față de 28%), 12 luni (30% față de 40%) și la 18 luni (35% față de 40%). Timpul până la primul eveniment scheletic la percentila 25 din grupul tratat cu acetat de abirateronă fost dublu față de grupul de control, și anume 9,9 luni comparativ cu 4,9 luni. Un eveniment osos a fost definit ca fiind o fractură patologică, compresie medulară, radioterapie paleativă la nivelul osului sau intervenții chirurgicale la nivel osos.

Copii și adolescenți

Agentia Europeană pentru Medicamente a acordat o derogare de la obligația de depunere a rezultatelor studiilor efectuate cu medicamentul de referință care conține acetat de abirateronă la toate subgrupele de copii și adolescenți cu cancer de prostată în stadiu avansat. Vezi pct. 4.2 pentru informații privind utilizarea la copii și adolescenți.

5.2 Proprietăți farmacocinetice

După administrarea de acetat de abirateronă, farmacocinetica abirateronei și a acetatului de abirateronă a fost studiată la subiecți sănătoși, la pacienți cu cancer de prostată metastatic în stadiu avansat și la subiecți fără neoplazii dar cu insuficiență hepatică sau renală. Acetatul de abirateronă este rapid convertit *in vivo* în abirateronă, un inhibitor al biosintezei de androgeni (vezi pct. 5.1).

Absorbție

După administrarea orală de acetat de abirateronă în condiții de repaus alimentar, timpul până la atingerea concentrației plasmatice maxime de abirateronă este de aproximativ 2 ore.

Administrarea de acetat de abirateronă împreună cu alimente, comparativ cu administrarea în condiții de repaus alimentar, are ca rezultat o creștere de până la de 10 ori (ASC) și de până la de 17 ori (C_{max}) a expunerii sistemice medii la abirateronă, în funcție de conținutul în grăsimi al alimentelor. Având în vedere variația normală a conținutului și compoziției alimentelor la o masă, administrarea de acetat de abirateronă în timpul mesei poate determina expuneri foarte variabile. Prin urmare, Abirateronă Richter nu trebuie administrat împreună cu alimente. Aceasta trebuie administrat cu cel puțin o oră înainte sau la cu cel puțin două ore după masă. Comprimatele trebuie înghițite întregi, cu apă (vezi pct. 4.2).

Distribuție

La om, legarea abirateronei marcată cu ^{14}C de proteinele plasmatice este de 99,8%. Volumul aparent de distribuție este de aproximativ 5630 l, sugerând că abiraterona se distribuie în proporție mare în țesuturile periferice.

Metabolizare

După administrarea orală de acetat de abirateronă marcat cu ^{14}C , sub formă de capsule, acetatul de abirateronă este hidrolizat la abirateronă, care este supusă ulterior metabolizării, incluzând sulfatare, hidroxilare și oxidare, în principal la nivel hepatic. Majoritatea radioactivității circulante (aproximativ 92%) se găsește sub formă de metaboliți ai abirateronei. Din 15 metaboliți detectabili, doi metaboliți principali, sulfatul de abirateronă și

N-oxidul sulfatului de abirateronă, reprezintă fiecare aproximativ 43% din radioactivitatea totală.

Eliminare

Timpul mediu de înjumătățire plasmatică prin eliminare a abirateronei este de aproximativ 15 ore, pe baza datelor provenite de la subiecți sănătoși. După administrarea orală a 1000 mg acetat de abirateronă marcat cu ^{14}C , aproximativ 88% din doza radioactivă se regăsește în materiile fecale și aproximativ 5% în urină. Principalii compuși prezenți în materiile fecale sunt acetatul de abirateronă nemodificat și abiraterona (aproximativ 55% și, respectiv, 22% din doza administrată).

Insuficiență hepatică

Farmacocinetica acetatului de abirateronă a fost studiată la subiecți cu insuficiență hepatică ușoară sau moderată (Clasa A și, respectiv, B conform clasificării Child-Pugh) preexistentă și la subiecții sănătoși incluși în grupul de control. Expunerea sistemică la abirateronă după administrarea unei doze orale unice de 1000 mg a crescut cu aproximativ 11% și 260% la subiecții cu insuficiență hepatică preexistentă ușoară și, respectiv, moderată. Timpul mediu de înjumătățire plasmatică prin eliminare a abirateronei este prelungit la aproximativ 18 ore la subiecții cu insuficiență hepatică ușoară și la aproximativ 19 ore la subiecții cu insuficiență hepatică moderată.

În cadrul altui studiu clinic a fost evaluat profilul farmacocinetic al abirateronei la subiecții (n=8) cu insuficiență hepatică severă preexistentă (Clasa C conform clasificării Child-Pugh) și la 8 subiecți sănătoși, de control, cu funcție hepatică normală. ASC la abirateronă a crescut cu aproximativ 600%, iar fracția liberă a medicamentului a crescut cu 80% la subiecții cu insuficiență hepatică severă comparativ cu subiecții care au prezentat funcție hepatică normală.

Nu este necesară ajustarea dozei la pacienții cu insuficiență hepatică ușoară preexistentă.

Utilizarea acetatului de abirateronă trebuie evaluată cu prudență la pacienții cu insuficiență hepatică moderată, astfel încât beneficiile să depășească în mod clar posibilele riscuri (vezi pct. 4.2 și 4.4). Acetatul de abirateronă nu trebuie utilizat la pacienții cu insuficiență hepatică severă (vezi pct. 4.2, 4.3 și 4.4).

La pacienții care dezvoltă hepatotoxicitate în timpul tratamentului, poate fi necesară întreruperea tratamentului și ajustarea dozei (vezi pct. 4.2 și 4.4).

Insuficiență renală

Farmacocinetica acetatului de abirateronă a fost comparată la pacienții cu boală renală în stadiu terminal incluși într-un program stabil de hemodializă cu farmacocinetica la subiecții cu funcție renală normală, incluși în grupul de control. După administrarea unei doze orale unice de 1000 mg, expunerea sistemică la abirateronă nu a crescut la subiecții cu boală renală în stadiu terminal care efectuează ședințe de dializă. Administrarea la pacienții cu insuficiență renală, inclusiv insuficiență renală severă, nu necesită reducerea dozei (vezi pct. 4.2). Cu toate acestea, nu

există experiență clinică la pacienții cu cancer de prostată și insuficiență renală severă. Se recomandă prudență la acești pacienți.

5.3 Date preclinice de siguranță

În toate studiile privind evaluarea toxicității la animal, concentrațiile de testosteron circulant au fost reduse semnificativ. Ca urmare, s-a observat scăderea în greutate a organelor și modificări morfologice și/sau histopatologice la nivelul organelor de reproducere și al glandelor suprarenale, hipofizei și glandei mamare. Toate modificările au demonstrat reversibilitate completă sau parțială. Modificările la nivelul organelor de reproducere și organelor sensibile la androgeni sunt în concordanță cu farmacologia abirateronei. Toate modificările hormonale asociate tratamentului au dispărut ori s-au rezolvat după o perioadă de recuperare de 4 săptămâni.

În cadrul studiilor pentru evaluarea fertilității atât la masculi cât și la femele de șobolan, acetatul de abirateronă a avut un efect de reducere a fertilității, care a fost complet reversibil după 4-16 săptămâni de la oprirea tratamentului cu acetat de abirateronă.

În cadrul unui studiu privind evaluarea toxicității asupra dezvoltării la șobolan, acetatul de abirateronă a afectat sarcina, inclusiv a redus greutatea fetală și supraviețuirea. Au fost observate efecte asupra organelor genitale externe, deși acetatul de abirateronă nu a fost teratogen.

În cadrul acestor studii privind toxicitatea asupra fertilității și dezvoltării efectuate la șobolan, toate efectele au fost corelate cu activitatea farmacologică a abirateronei.

Cu excepția modificărilor la nivelul organelor de reproducere observate în toate studiile privind evaluarea toxicității la animal, datele non-clinice nu au evidențiat niciun risc special pentru om pe baza studiilor farmacologice convenționale privind evaluarea siguranței, toxicității după doze repetate, genotoxicității și a potențialului carcinogen. Acetatul de abirateronă nu a prezentat un potențial carcinogen în cadrul unui studiu cu durata de 6 luni efectuat la șoareci transgenici (Tg.rash2). În cadrul unui studiu cu durata de 24 luni privind carcinogenicitatea, efectuat la șobolan, acetatul de abirateronă a crescut incidența cancerelor celulelor interstițiale de la nivelul testiculelor. Se consideră că acest rezultat este asociat cu acțiunea farmacologică a abirateronei și este specific șobolanului. Acetatul de abirateronă nu a fost carcinogenic la femelele de șobolan.

Substanța activă, abiraterona, prezintă un risc pentru mediul acvatic, în special pentru pește.

6. PROPRIETĂȚI FARMACEUTICE

6.1 Lista excipienților

Nucleu

Lactoză monohidrat

Celuloză microcristalină

Croscarmeloză sodică
Hipromeloză
Laurilsulfat de sodiu
Dioxid de siliciu coloidal anhidru
Stearat de magneziu

Film

Opadry II 85F90093:
Alcool polivinilic
Dioxid de titan (E171)
Macrogol
Talc
Oxid roșu de fer (E172)
Oxid negru de fer (E172)

6.2 Incompatibilități

Nu este cazul.

6.3 Perioada de valabilitate

2 ani.

6.4 Precauții speciale pentru păstrare

Acest medicament nu necesită condiții speciale de păstrare.

6.5 Natura și conținutul ambalajului

Comprimatele sunt ambalate în blistere transparente sau opace din PVC-PVdC/Al. Fiecare cutie conține 60 comprimate filmate.

6.6 Precauții speciale pentru eliminarea reziduurilor și alte instrucțiuni de manipulare

Orice medicament neutilizat sau material rezidual trebuie eliminat în conformitate cu reglementările locale. Acest medicament poate prezenta un risc pentru mediul acvatic (vezi pct. 5.3).

7. DEȚINĂTORUL AUTORIZAȚIEI DE PUNERE PE PIAȚĂ

Gedeon Richter România S.A.
Str. Cuza-Vodă Nr. 99-105
540306 Târgu-Mureș
România

8. NUMĂRUL (ELE) AUTORIZAȚIEI DE PUNERE PE PIAȚĂ

13944/2021/01

9. DATA PRIMEI AUTORIZĂRI SAU A REÎNNOIRII AUTORIZAȚIEI

Data primei autorizări: Iunie 2021

10. DATA REVIZUIRII TEXTULUI

Iunie 2021